Leto III. V Celji, dné 5. januvarja l. 1893. Štev. 1.

DOMOVINA

Izhaja 5., 15. in 25. dne vsakega mesca. — **Dopisi** naj se izvolijo poštljati uredniku in niso frankirani. — **Rokopisi** se ne vračajo. — Za **inserate** se plačuje vsakokrat po 10 kr. od garmondvrsta. **Velja** za celo leto 2 gld., za pol leta 1 gld., za četrt leta 50 kr. **Naročnina** naj se pošlja. **Upravništvo „Domovine“ v Celji.**

Za novo leto 1893.

Resne misli nas navdajajo, ko stopamo v novo leto. V naši duši ustaja vprašanje: ali bode to bodeče leto bolj srečno, bolj vspešno, kakor mnogo že v večnost zatonulih let. V misli imamo namreč srečo slovenskega naroda. Rad ta čas je vredna, da premišljujemo, svojo mimobud. V preteklem letu proteklo je namreč čverti stoletja, odkar nas Avstrija svojo ustavo. Pred pet in dvajset leti stopil je v življenje ustanovni zakon naše dežave. In v tem zakonu bil je oni glasoviti člen XIX., ki pravi, da so vsi narodi v Avstriji jednakopravni. Kako je takrat ob tej dobotbi vskipelo vsem rodoljubnim Slovencem srce! Mislili so, da je napočil dan svobode, da se bode odslej tudi slovenska narodnost spoštovala, kakor druge, in da bode dosegel Slovenec vse, zar mu treba, da se kulturno razvije na narodni podlagi.

Ali prišlo je drugače. Z ustavo prišel je na dan volilni red, ki je bil tako umetno sestavljen, da se je z vladnim pritiskom vršila večina nemško-liberalnih zastopnikov. S tem je prešla oblast v roke Slovanom vedno nasprotne, nemško-liberalne stranke. In zgodilo se je, da se je tak z zaštetkom ustanovnih zakonov od 21. decembra 1867 začela nova doba preganjanja slovanskih, osobito čeških in slovenskih rodoljubov. Kaj je v tej dobi prestal slovenski narod, težko je v kratkem prizorcu naslikati. Silovita bila je osobito doba l. 1870. do l. 1879. Mislilo se je takrat, da bode z zasilstvom uničili Slovenstvo in da bodo iz tega naroda v petdesetih letih naredili tolpo ponemčenih renegatov.

Ali ni se jim posrečilo; narod se je držal. Kako tudi ne; narod naš je bil od nekdaj v boju strjen. Vse razmere vedjemu razvitku našega naroda so neugodne. Nemamo zgodovine, na kterо bi s ponosom kazali in unemali prezejlo vedrne. Prongdaj prišli smo v dotiko z navjednim germanskim plemenom, ki nam je bo pred tisoč leti zatrlo narodno naše plemstvo in ki nam je pri premnogih neurečih bojih razpostavilo gradove, — trdnjave po naši domovini, kteri so bili domovi trpinčenja in mučenja. Stoletja je jedoč naš narod v robstvu tujih graščakov. Gradovi so bili izročeni tujcem, mesta so bila pokvarjena od nemških vsedjencev, in ostal je jedini kmet, to jedro bodočega slovenskega razvoja.

Pa tudi za ta jedini slój človeške družbe, ki je bil mnogo obdržal slovensko svojstvo, prišla je nesreča za nesreče. Kar nas doma ni pobral graščak, ozepal mu je sovražnik od zvunaj. V jednej roci lazil je plug za svojega gospodarja, v drugi meč zoper Turka.

Kaj čuda, da se v tacih razmerah nismo mogli razviti? Kaj čuda, da so nas potiskali tekom tisočletja v dosežnje meje. Rod naš je potisnjen ostaja velikega roda, ki je bojev nekdaj do bavarske zemlje, do Dunaja in do blitnega jezera. Ta naš rod dal je nekdaj cesarstvu svoje sine. In ta narod posedoval je nekdaj trikrat toliko zemlje, kakor je ima danes. Ni torej mnogo kar rešljeno pred poginom. Vender, kar je imamo, vredno je vseh naših naporov.

V tem trudu in boju, v tem pehanju in trpljenju pa narodu slovenskemu nebena misel ni bolj tolažilna, kakor ta, da odkar imamo v Avstriji ustavo, odkar se smemo oglašati v javnosti po svojih zastopnikih po deželnih in državnih zborih, nismo nazadovali ampak znatno napredovali. Napredovali smo osobito ob meji tudi slovenskih in v naši zeleni Štajerski. Na tem napredku pa ima največ zasluge narodno naše časopisje. Kolikor bolj prodira to v mase naroda in izpodriva nasprotno lažnjivo časopisje, toliko bolj napredujemo.

Storiti vse pri tem narodnem delu, da se okrepi slovenski živelj osobito v južni Štajerski in ne izgubi več noben kos slovenskega ozemlja, to je namen tudi našega lista. Poštenо smo se trudili dosleg v skrosnih naših razmerah uetreti tem zahtevam. V večjej meri ustrezali bodemo tej nalogi v bodoče. Želeti je le, da naperi posamezni rodoljubov najlepo oživa v vsaki narodni hiši. Želeti je, da si iz vsake boljše narodne hiše širi duh narodne zavesti s knjigami, časopisi i. t. d. v druge hiše, v druge vasi do najmanjše koče na poprlju.

Le ako vsakdo, komur bije srce za te narodne ideje, stori svojo dolžnost, upati je, da se občno obudi tolikanj potrebna narodna zavest mej Slovenci. Potreba nam je je, ker sma, kakor klin zabiti mej tri narode, Nemce, Italijane in Madjare, vse po kulturnem elementu nam nasprotne in nezaljazne.

Dela je mnogo. Najnujnejše delo kliče nas na pridobivanje slovenskih šol ter z njim vezani bej zoper nemški „kulturnji“ in na pridobivanje javnih zastopov. Koliko je že v južni slovenski Štajerski občin, trjov in mest, ki se po krivem v nemških rokah! Ne v pravih nemških, ampak v rokah ljudij, kateri bi se v svoji zaslepljenosti radi imenovali Nemce, kterim pa že jezik in ime razodeva pristnega Slovenca. Zoper te gre naš bej. Vsaka občina, vsak javni zastop na slovenskem ozemlju mora se pridobiti za slovensko mišel.

Pol miljona skoro štje narod slovenski na južnem Štajerskem. Varovati imamo pred vsem to množino pred potujčevanjem, ohraniti je za

LISTEK.

Pokrstjanjenje koroških Slovencev.

Gotovo vam ustrežem, predragi mi štajerski rojaki, ako vas malo seznanim z zgodovino vaših teptanih koroških bratov, ter vam tu pa tam podam kako črtico iz prošlosti in sedanjosti one pasoge naroda roditi, ki je bila v prejšnih časih najnagnetnejša, ter zadinjena v odokupno vojvodino slovensko, katero so vladali domaši knezi, na kterih dvoru govoril se je izključljivo le naš milo-doneči jezik slovenski. Oj mili Bože, kje je ona slavna doba, kje?

Kakor vsi stari Slovenci, bili so tudi Koroščanci pagani, čestili so mnogo bogov in bogiuj, kakor: Peruna, Belboga, Černoboga, Živo, Morovitd. ter jim darovali, žrtvali in poljske pridelke najčešče pa ovne.

Že pred časom preseljevanja narodov, trudili so se oglejski patrijarhi razširiti sveto vero Jezusovo med paganskimi Slovenci, a Slovenci branili so se je izprva z vsesi silami, tako, da se jim ni posrečilo kristjanstvo mej njimi ukoreniti, le tu pa tam našel si kacega mlačnega kristjana — Slovena, a le ta je v nesgodi klical na pomoč svoje staro bogove.

Še le ko so začeli zahajati med Slovence nemški misijonari iz Solnograškega, začela se je polagoma razširjati Kristusova vera mej koroškimi Slovenci.

Največ je k temu pripomogel njih vojvoda Borut, ta je namreč, ko se ga napadli divji Obri, poklical svoje sosede nemške Bavarce (kristjane) na pomoč; ti res pridejo in potolčejo Obre, a zraven tudi podjarmijo Slovence.

Uprav tisti čas začelo se je razširjati kristjanstvo mej Slovenci, a hkleg zajedno s tem tudi nasiljevanje Nemcev mej Slovence, ter kruto ponemčevanje, ki je mogočne Slovence potemil od 748. leta po Kristusu trajoče do današnjega dne, potiskalo do onih mej ob kojih morajo le dandanes biti ljuti bej za „pravico“, materni jezik, za lolo ter za slovensko besedo v boljem hranu.

Ko so Bavarci Slovence podjarmili, so Boritovega sina Karnta in njegovega vnuka Kajtimara vzeli seboj na Bavarsko, ter ja tam poskristjanili.

Po smrti Boritovi nastopi vlado Karnt; ta je bil torej prvi kristjanski vojvoda — a tudi podjarmljeni knez! Le počasi se je širilo pred njegovo vlado kristjanstvo, ker so bili sveženki zgolj Nemci, ki so zaničevali šego ter starodavne obrede podjarmljenega naroda slovenskega.

Oj, da bi imel Karnt domače duhovnike, ki bi narod svoj poznali, ter poučevali v mili materinščini, kako nagle in brez vsega upora bi se bila Krstusova vera ukorenila, tako so se pa Slovenci na vso moč upirali, ker so zajedno s tem kristjanstvom zgubili vso prostost.

Leta 753. prezzame vladavstvo Kajtimar, ki je bil bogočejeć, goreč kristjan, takrat že le je sprodrmnje Slovencev hitreje napredovalo, kajti Kajtimar je iz Solnograškega poklical nemške duhovne v deželo. Največ se je trudil Mojerna kristjanstvo razširiti, pouče škof Modest, katerega je solnograški škof Virgil na Kajtimarovo prošnjo v deželo poslal.

Sveti Modest bil je res nenavadne pobožnosti in vse vnet za svoj poklic, stoloval je nedaleč od vojvodskega grada iz blizu razvalin rimskega mesta Virunum v „Gospej sveti“. Od tam se je v Koroško širilo kristjanstvo na vse strani.

Ko prišle škof Modest v „Gospo sveto“ sezidal je današnjo slovečo romarsko cerkev, ter jo posvetil v čast Matere Božje. In „Gospe sveto“ podajal se je Modest zdaj na to, zdaj na ono stran. Štirilo vernikov je narabljalo od dne do dne. Ustanovile so se najprve okolo „Gospe sveto“ fare in od tod vedno bolj širile na okrog.

čase, ko bode v Avstriji nastopila slovanskim narodom pravičnejša doba, in ko se bode tudi Slovenstvo streslo v jedno jednoto pod slavno krono naših Habsburžanov. In vreden je ta rod, da se zanj trtvujemo. Kder gleda krasne naše poljane, zeleno naše gorove in siaje gore, temu pelje, tudi bujno to stvarstvo. V njem pa prebiva rod bister, žilav in marljiv. Ne bodemo torej obupali nad naše bodočnosti. Pobrtvovalnost in vztrajnost naša, kteri smo ravno v petsteletem četrt-stoletju pokazali v tako obilni meri, da je poczem postal cel kulturni svet, bode se zvišala. Mnogo je pač narodov večjih po številu, mogočnejših po dobiah in bogatejših ali bolj marljivega, kranega in plemenitega ljudstva ni. In da si nam z zanitljivostjo očitajo, da nas je malo, pa nam z zanitljivostjo očitajo, da nas je malo, pa nam z zanitljivostjo očitajo, da nas je malo, pa ne bojó. Z dobro vado cenili naše moč in se nas bojó. Z dobro jim tudi zanaprej dokažemo, da smo vredni chetanka v samostojnosti. Na delo tedaj, na rodoljubno delo, da nam zasije enkrat zarja narodne samostojnosti. S tem gesłom pozdravljamo novo leto 1893. Dal Bog, da bi se ob njega koncu z zadovoljnostjo oziral na prošla dejanja.

Celjske novice.

(**Slovenci v Celji**). Gabi se nam način, s katerim hoče mnoga celjska klika zatreti naravno vedno bolj se razvijajoči slovenski živelj v Celji, in pokazati, da je to mesto v izključno slovenskem delu dežele — izključno nemško. No, pomislili se mora, da ti ljudje igrajo za svoji potrti lajni narodno političen „gasenzhauer“, ki ostane vedno grda pesem: za drugo pa nimajo dovelj poshba in razuma. — Ne vemo pa, kaj naj perečemo k uradnemu popravku mestnega župana g. dr. Neckermanna, ki izjavlja v nemških listih, da je Celje „nemško“ mesto, in da Slovenec v tem mestu ni, razun nekterih poslov, dijakov, vojakov in sploh takih ljudi, ki nimajo v mestu obstanka. Tak uradni popravek mestnega župana je uradni škandal! Gospod župan! Ne prepirajte se o tem, da ima Celje (8200 ali samo 6000 prebivalcev; mi sami želimo temu mestu še tisoče več prebivalstva, takega sevda, ki ne bode pod komando Vaše klike. Stopite pa iz mestnega ustanja ali pa iz Vaše „nemške“ družbe pri „grenadirju“ na ulico med ljudstvo, odprite oči ter si oglejte zapise in imena raznih trgovcev, obrtnikov in javnih opravnikov, odprite tudi Vaše ušesa ter poslušajte gverico, ki Vam morda neprijetno bije na ubo — in gospod župan, že zimate že nazne na oči ali pa kosmatih ušes, priznali bodete, da Vaši uradni popravek ni nič — za Vas popravil! Tak popravek drži se od danes do jutri, kakor od danes do jutri živi — celjsko nemštvo! — Protestovati pa moramo proti takemu postopanju javno v imenu slovenskega razumništva v celjskem mestu, ki plačuje davke in mestne dokladе ter odločno zbocja take razžaljive in neistinite uradne izjave.

(**Obče slovensko obrtno društvo**), ki bode imelo svoj sedež v Celji, razburilo je nezmerno Nemce in nemškutarje, posebno celjske. Zakaj gospodje kličejo na pomoč celo armado nemštva proti ubogemu društvu, če je v Celji res vse tako „strasmu deutsch“ in obrtniki pristaši Nemci. Prepričani naj bodo, da med nemškimi obrt-ki društvo ne bode nič našel, da se pa potegne za Slovence in slovenskim obrtnikom pomaga do zavednosti in stanovske koristi, mnimo, da bode razvaja prav. Dá, gospoda, tudi Celje bode dobilo pravo naravno lice, morda prej predno mislite.

(**Naklijalka ali haj?**) Neko c. kr. okr. glavarstvo na Štajerskem, doposlalo je občini v najegovem področji vradni dopis, zavit v „Deutsche Wacht“, v kateri čerčiki se neurarno napada g. kaplan sevnižki. Mi ne vemo, kako je to prišlo, pa čudno se nam vidi, da se uradni dopisi dovajo v take zavitke, kar je gotovo dovolj drugega papirja in tudi zavitki niso tako dragi, da bi se jih zajeznejši urad ne mogel privoščiti. — Taka „koiportata“ pač ni umestna.

(**Celjsko učiteljsko društvo**) zboruje 6. t. m. v okolški šoli.

(**Silvestrov večer**). Prenapolnjeni prostori — to je bo nekaj let sem značilo tega večera v celjski čitalnici. In tako je bilo tudi v soboto zvečer. Izmenadil so nas prijetno pevci, ki so v zvečer. Izmenadil so nas prijetno pevci, ki so v zvečer. Izmenadil so nas prijetno pevci, ki so v zvečer. Izmenadil so nas prijetno pevci, ki so v dovršeno točnostjo peli slasti zbora „Večer na Savi“ in „Hercegovino“. Tudi komični pizor in četveroseperi so sploino ugajali. Gospica Olga Berdajeova iz Maribora pela je dve ljubke pesmi ter očarala občinstvo s svojim zvonkim glasom. Glavni in nestrpljivo pričakovani točki vspored bila sta pa seveda tamburaška zbora „Tam za gorо“ in „Hrak“. Igrala sta se pod vodstvom g. drd. Kapsa-a z neprikovano preciznostjo, da si je bil čas vajam le kratko odmerjen. Tamburaši celjski dodali so na burno odobravanje celó šaljiv odlomek neke pesmi, ki se je sprejel z občnim veseljem. Gotovo je, da ima novi tamburaški zbor vabon poman in lepo bodočnost v našem društvenem življenji. Po končani tombeli pozdravil je predsednik g. dr. Sernec navzoče, želeč jim srečno novo leto. Še dolgo časa potem zabavala se je družba pri petju, ter raznih in šaljivih govorih. K živahnosti večera pripomogli so veliko vrli nasli v Celji prazniujoči „Trgiavani“. Občinstvo je bilo skoraj izključno iz mesta Celja.

(**Maskarada „Celjskega Sokola“** bode v nedelji, dne 5. februvarja. Vsi prostori dekorirani bodo v kitajskem slogu; na kar opozarjamo cenjene vdeležence.

(**Občni zbor „Celjskega Sokola“**). K občnemu zborovanja prišlo je blizu 30 izvršujočih in nekaj podpornih članov. Iz poročil posnamemo, da je društvo „Celjski Sokol“ priredilo kakor l. 1891. tako tudi v preteklem letu svojim članom z rodbinami, lepo vrsto zabavnih večerov; poleg tega udeležilo se je društvo dejanskо pri proscnovi društvenega nastopa skupno s Sokolom v Ljubljani. Najlepši vspeh dosegło je mladо društvo s svojim izletom v Šoštanj in javno telovadbo dne 14. avgusta 1892; izleta udeležilo se je samo od „Celjskega Sokola“ 39 članov. Telovadi se v društveni telovadnici okolške ljudske šole 2krat na teden; udeležuje se poprečno 8—10 članov; tudi se vzgajajo v telovadbi vajenci v poprečnem številu 12—16 po 2 uri na teden. Društvena imovina obteja v lepem telovadnem orodju, telovadni oprari, poleg tega je poseben zaklad za zastavo, za katero se nabirajo prostovoljni doneski.

Posebno poročilo se bo sestavilo in razposlalo članom in podpornikom. V tekotem letu napravi „Celjski Sokol“ običajno maškarado v nedeljo 5. febr.; ob enem vršé se priprave za izlet k sokolski slavnosti v Ljubljano. Zadnja ne najmanj vatna pridobitev krupko dolujočega društva je osnovanje tamburaškega zbora. Društvo želimo vsestranske podpore in mu kličemo — krepek „Na zdar!“

(**Nova mitnica**) S prvim dnem meseca prosinca t. l. nastala je nova mitnica ali manta v Dreškijevasi pred Žavcom. Prestavila pa se je tudi mitnica iz Vidnjevasi pred Novcerkvijo na drlavni cesti pred Vojnik, takó, da morajo od 1. prosinca t. l. tudi Vojničani plačevati mitnino. Ker se je mitnina od mostov odpravila in je vpeljala tako od ceste, znižala se je cena v Št. Petru isdatno.

(**Pusebni glediški vlak**) s Štajerskega v Ljubljano vozil bode radi raznih zapreek ke le v nedeljo 22. januvarja 1893. Vse podrobnosti objavimo pravočasno po listih in plakatih.

Spodnje-štajerske novice.

(**Premembe pri d. duhovščini**) Č. gosp. Fr. Hračus, gre iz Št. Lovrenca na kor. železnici za kaplana v Št. Ilj. pri Turjaku; č. g. I. Purgaj gre za provizorja v Stopercе, g. M. Cilenšek, na njegovo mesto za kaplana v Kostrivnico, g. M. Stoleo iz Žreč za kaplana k sv. Kunigundi na Pohorji. — Umrl je č. župnik in častni kanonik Jos. Jeraj v Žalcu.

(**Premembe pri učiteljstvu**) G. A. Hauptman je postal nadučitelj pri Kapeli nad Dravo. G. I. Zupan, učitelj v Tehanjih in M. Majcen, učitelj v Brežicah sta menjala službama. G. I. Brežko, nadučitelj v St. Andraža v Leskovcu, je stopil v pokoj. G. I. Kristl je postal nadučitelj v Slov. Bistrici. G. Fr. Brinar je dobil učiteljsko službo v Črešnjevcu, g. M. Kavčič v Marji Reki. V pokoj je stopila učiteljica Šubic v Konjicah. Nadučitelj v Rečici je postal g. J. Klemenčič.

(**Umrli**) je v Žalci dne 18. t. m. vč. gosp. župnik Jožef Jeraj. Rajni bil je blaga duša, delaven in značajen mož. Bil je častni kanonik, kneznškofijski svetovalec in član okrajnega zastopa celjskega. Naj v miru počiva!

(**Podružnica sv. Cirila in Metoda v Teharjih**) obtela je četrtega pokrovitelja v osebi

---

Sveti Modest bil je mož mirnega značaja, ter poln čednosti, zatorej ga niso le ljubili kristjani, nego tudi poganski Slovenci, kajti on jih ni z mečem in ognjem preganjal; kar je storil, storil je iz blagega namena prihoditi mirnim potom pagane za sveto vero, zato pa tudi noben nemški duhovnik ni imel tolicega uspeha med koroškimi Slovenci ko sveti Modest.

Ko škof Modest umrje, pokopali so ga v Gospej svetski cerkvi, kjer dosihdoh počivajo ostanki tega blaznega moža. Komaj je Modest umrl, že so se spametali poganski Slovenci, ter zaslednika Modestovega Latina iz dežele pregnali, a Kajtimar si je poganske Slovence s pomočjo krisjanov podvrgel.

Leta 769. umrl je Kajtimar in sedaj bele se uvame srdit boj med kristjani in pagani. V sredniej Koroški so Slovenci zamreč bo vsikdi kristjani postali, kar jih je pa hvale ob Muri in na zgornjem Koroškem so se trdovratno ustavjali svetej veri.

Zato so bili po Kajtimarovi smrti navzkriž, bile so dve strasko kritjanska in poganska. Prva je hotela kritjanskega, druga pa poganskega vladarja, ta gromovito bej je trajal do 772. leta.

Kajtimarova udova pobegne mej tem se svojim sinom Valhunom na Bavarsko in bavarski vojvoda Tasilo II. prišle kristjanskim Slovencov na pomoč; potolče pagana, ter pomaga Valhuna na prestol.

Leta 772. se Valhuna slovesno na kamenitem kneđjem stolu, ki stoji dosihdoh na Gospovetskem polju blizu Gospe svetske cerkve posadili na prestol.

Ta imenitni kneđji stol so sestavili Slovenci iz kamnov, ki so jih pobrali z razvalin rimskega mesta Virunum. Običaja pri ustanovljenju koroških vojvod nam opiše Janez opat Vitrinski, najstarejši koroški zgodovinar, ki je živel okoli leta 1280. On pише takole: „Pod krnskim gradom je sek kamen, na ta kamen se usede pripoti knez, ki ima to poslednjo pravico — z eno roko drži marogastega bika, z drugo pa marogasto kobilo. Blizo njega stoji vojvoda v borni sukenji in kmečkih čevljih z debelim banderom, oblan od svojih slovenskih velikaev in vitezov. Mej njimi so tudi gostje goriški grof z dvanajstimi banderi, zraven njega stoji grof tirolski in drugi grofje, vsi bogato oblečeni.

Ko se vojvoda na palico naslonjen na kamen sedečemu kmetu priblža upraša kmet v slovenskem jeziku: „Kdo je ta, ki proti meni stopa?“ Na to odgovore vsi navzoči: „Debelni knez“. Kmet dalje upraša. „Ali je pravičen sodnik in prijatelj sreče naše domovine?“ Ali je prosto-rojen?“ Ali je prijatelj in varh prave vere? (na sveti veri?)“ Na to vsi odgovore: Da! je in vselej bo“. Kmet za zopet upraša: „S kojo pravico me zamore pregnati iz mojega sedeža?“ In zopet vsi odgovore: Dobili šest šesti bolšev, marogastega bika, marogasto kobilo in oblako, katero knez nlaj na sebi ima, tudi bo tuja hiše oprostil vsega davka.“ Kmet zdaj knza lahko na lice udari, in opomnivši ga, da naj bode pravičen sodnik, odstopi in pelje živinčeti sebej. Potem stopi knez na kamen, potegne meč in mahne 3 njim na vse štiri kraje sveta, in glasno priseže, da hoče biti vsem prav do dolžnosti in pravici. Pri ustanovljanju pije vodo vojvoda tudi iz kneđjeka kloboka, kar naj bi ljudstvo učilo, zadovolno živeti se s tem, kar domača zemlja rodi. Knez je tudi vsakoma, ki je pred osnaja vakteva dolžan odgovarjati le v slovenskem jeziku.

Po dokončanem ustanovljanju se poda vojvoda z vsim spremstvom v Gospe svetske cerkev k svetej maši. Prisega vojvodov, katera je bila že leta 1637, 1657. in 1711. predpisana se glasi:

Kako meni in sodni napravi brano, y napsuodano, tako hočku storiti y vuse dopernosti, tako mani Bog pomoči sveta dzica Marja Mate boaja y vuse Svetai.

Ta prisega je sestavljena mej dvanajstim

in ostali so tudi zvesti; a žalibog, mnogo jih je tudi odpadlo.

Edinko, ali morda že kaje godilo se je našim sosedom Hrastnižanom. Kmetje, zavedni in neustrašljivi stali so kot skale, — slava jim! — a kimovci izdali so narodnost po strastnem nagovoru neke pragmanske (?) klike, koje nečel nikoen prestaka se plava krt, ali bi se pa rada pretakala. Škoda, da jim mazika tiste kljukce: „v“.

Tu srečovali so se pisači in mazači, seveda čisti, tedi Nemci in: Škofjeloke! Kmiki! Jurkloštra! Frama! in čuj! in Sevnice, t. j. Lichtenwald, a pardon: Teufenbergerwald.

„Ako volit z nami, zapisani bodo že tvoji otroci v naših knjigah, ako pa z onimi, si ulže jutri pod kapom“, velevalo se je našim zavednim kmetom. Zvesti ostali stopajo pogumno okoli, a kukavice sramujejo se belega dne in Slovencev.

Tako pride slednjič do volitve, ki je bila silno živahna. Narodni prepali so v III. volilnem razredu za 2 glasa, v II. zmagali so sijajno, a v I. volili smo z onimi. Globoko-tmni volilni manever naših nasprotnikov zakleali nam je pa vendar večino narodnih občinskih odborniko, nazvoč 11 proti 7, dasiravno je volil neki nač visoko nastavljeni gospod samega sebe, češ, da ne bode imel edino le neki hrastniki velikonemec iz Reichs-a, te injeme, pa le samemu sebi zanpa. Sedaj se poznamo. Mnogi pretakali so krokodilove solze pri pogrebu vere in narodnosti, mislel: Tam so me izbrali, zdaj pa že ta! Narodni naši volilci ostali so pa besedni, češ: V kratkih tednih imamo verako-narodnega zavednega g. župana! V nekaj dneh torej, novoizvoljeni gg. odborniki ze svidenja pri županovi volitvi! Otresite se podrejnih mah in volite jednoglasno g. Kalana. Ne ustrašite se! Bej bo kratek, a zmaga sijajna!

Zavednim Slovencem pa kličemo: Na svidenje! Slava Vam! Na zdar!

Zavedni narodni trbovljski kmet.

Od Velike nedelje, dne 28. decembra. Prav redko se oglasi kedo iz nalega kraja v predragi nam „Domovini“, tako da bi človek mislil, da popolnoma spimo; a temu vendar ni tako. Osebito v zadnjem času se od vseh strani in kar je veselo znamenje najbolje izmed kmečkih krogov izraža opravičena želja, da se oznanje prej ko mogoče bralno društvo, katero bi v Velikonedeljo prav za prav že zdavno moralo biti, da ga ni, je krivda naše prenlačne inteligence. Sicer se nam v zadnjem času objavlje od neke strani, da se bodo storili potrebni koraki, da se ustanovi za nas preporočeno to društvo, vendar se bojimo, da se nam predolgo ne spolni ta obljuba, ker so premnogi naši narodnjaki za take strari vse prevzalo zavdušeni.

Zraven bi gojilo to društvo tudi petje, ker je treba opomniti, da imamo prav izvrsten pevski zbor, pod izbornim vodstvom g. učitelja A. Eberla, kar mu sicer mnogo truda prizadene, ker nam o vseh večih praznikih službo božjo a prekrasnim slovenskim petjem povečuje, tako da se lahko merimo z mnogo večjimi kraji.

Dobili smo tudi sedaj novo trgovino pod vodstvom znanega rodoljuba gosp. Ilavor. Petka.

Znani koroški rodoljub gosp. Peter Markovič iz Bobeka, katerega priporočim vsem narodnim Slovencem, zasilkal mi je kot znak njegove trgovine pomenega Slovenca, kako stoji na lipovem štoru okšen z narodnim trakom na prsih, v rokah ponosno drže veliko slovensko trobojnico. Na vseki strani tik njega moli pa kvišku lipova veja v lepem cvetju. Zraven je ima napis: Trgovina raznovstnega blaga „pri Slovencu“. Tukaj se zopet vidi, da pravi rodoljub ne skriva svoje narodnosti, marveč je ponosen, da ga je rodila slovenska mati. Opozarjam tedaj vse narodnjake, podpirajte ga!

Druge tukajšne trgovce in gostilničarje pa bi opomnjal, da je sramota, ako govore „Slovenec sem“, a pojdintajo in zapise imajo pa po naj bolj spakedranem nemškem umeru. Potem pa če prideje med narodnjake, pravijo, da so narodni, a če pa med nemškutarje so najbolji nemškutarji. To ni res!! To se ne pravi zavedati se, da nas je rodila slovenska mati. Pa naj pazijo, da jim ne bode žal, da naši kmetje že dobro razločujejo prijatelje od neprijateljev našega jezika. Sicer pa se v mnogem že tudi pri nas na boljše obrača.

Od Sv. Križa na Murskem polji. Ljutomerska kmetijska podružnica je imela 20. listopada pri nas svoje zborovanje. Znamenit je bil govor gospoda Kukovca, načelnika okr. nastopa, o vravnanji zemljiščnih davkov. Glavna vsebina njegovega govora je sledeča:

Kmetovalci naj se pogosto shajajo ter tudi marljivo čitajo. To je dandanes pri tako velikem napredku zelo potrebno. Vsi stanovi se združujejo, da bi napredovali v svojih strokah. Tako mora storiti tudi kmetski stan; kajti obdelovanje polja in priseljavanje pridelkov se vrši na vse drugi način, nego se je to godilo v poprejšnjih časih. Za ogled sta nam lahko Amerika in Avstralija. Dandanes je ves svet zvezan s cestami, železnicami, s telegrafi, v novejšem času celo s telefoni. Moje je v nekdanjih časih ločilo zemeljsko delo n. pr. Ameriko in Avstralijo, dandanes pa je ravno glavno vezilo. Zato tudi ni več mogoče, da bi se jeden narod popolnoma od drugega odločil. Vsakdan lahko opazujemo, da se človeštvo zbližuje. Tako je n. pr. lakota, ki je v poprejšnjih časih razsajala po celih deželah, v taki meri nemogoča; kajti, ako zmanjka poljskih pridelkov v eni deželi, privozi se jih tja zadosti iz drugih, celo iz prekomorskih dežel. To nam je pokazala Rusija, kjer je razsajala lakota; ta država si je pomagala s tem, da je prepovedala izvažati žrelo prek meje, ker ga je potrebovala za sebe. Nasledek tega je bil, da so drugi trgovci, ali prav za prav špekulanti, poraldli to prikrajšost ter so začeli pokupavati pevsod po drugih evropskih deželah žrelje. Zaradi tega je imela naša pšenica nenekrat visoko ceno, pa samo tako dolgo, dokler niso iz Amerike pripeljali na barkah zadosti žrelja. Kadar se je to zgodilo, padla je cena nenekrat od 10 kr. na 7 kr. za 1 kilo in že nite. Kmetijske razmere so torej današnji dan čisto drugačne, kakor so že bile pred dvajsetimi leti.

To pa je velikega pomena za vsacega kmetovalca posebno zdaj. Leta 1895. bode namreč potekla doba, ko je bode naše zemljiščе znova procenjavalo zaradi zemljiščnega davka. Po naši postavi izvzamejo se zemljišči davek vsakih petnajst let. In zdaj že imajo vsi občinski predstojniki na posebnih tabelah naznanjti cene poljskih pridelkov, katere dobije od njiv, travnikov, pašnikov, vrtov, vinogradov i. t. d. Te cene pa so v teku minulih petnajst let zelo padle; zaspreti temu pa se je jako povzignila delavna moč pri kmetijstvu. Tako je n. pr. vsak hlapec, dekla, tešak, vinčar dandanes zelo drag, poljski pridelki pa imajo majhno vrednost. Občinski predstojniki morajo torej pri izdelavanji omenjenih tabel paziti na to in cenir jemati na zdaj obstoječe razmere. Glede na zemljiščni davek je naša štajerska dežela v razmerji z drugimi deželami našega cesarstva na slabem. Druge dežele so zamreč cenile svoja zemljišča prenisko, pri nas pa se je cenilo previsoko. To se mora zdaj uravnati tako, da se ne bo nobena dežela v razmerji vise cenjena, nego je prav; potem se pa tudi ne bo moglo nikoliti razmerno prevel zemljiščnega davka, marveč samo toliko, kolikor nese njeno zemljišče in kolikor je vredno v razmerji z drugimi deželami. Naši tarifi so bili torej doslej naspeti drugim deželam previsoki. Drugo pa je le tudi to, da so nekatere kmetijske stroke izgubile svojo vrednost skoro popolnoma. Tako je n. pr. bil cenjen stari pšg gorie l. raz. čisti dobiček na 18 gld. Vzled tega bi moral veljati 800—1000 gld. Kdo pa dá danes 1000 gld. za eden pšg gorice? Ravno tako je tudi padla vrednost njiv, travnikov, gozdov, pašnikov, vinogradov i. t. d. in sicer zaradi tega, ker dajejo dandanes nenego manjši dobiček, kakor so ga dali pred 15. ali 20. leti. In ravno to bode trebalo razjasniti v omenjenih tabelah, katere imajo županje v rokah.

Naročil so sledili zanimivemu govoru z največo pazljivostjo. Gospoda Kukovca pa prosimo, naj nam dá večkrat, večkrat priliko, da bomo poslušali take in sličnake govore. Dandanes so resnolni časi in prod vsem treba ravno nam kmetovalcom, da se resnobno seznanimo z vsemi razmerami, ki se tičejo našega stanú.

Razne stvari

(Vabno za gospodinje.) Ako hočeš osoliti in povojiti svinjino kacih 45 kil racimo, vzemi 4 kile kuhinjske soli, 35 dek sodite, 20 dek kandisa (kandisnega cukra ali sladkorja) in 35 litrov vode. Vse to (brez mesa) se kuha tako dolgo, dokler ne plava na njem jajce trdo skuhano. Ako imaš več ali manj kot 45 kil mesa, moraš seveda po razmeri vzeti tudi več ali manj teh reči. To je potem omaka za svinjino. Svinjina pa se obesi najprej za celi dan v zrak, da se ocedi, potem se položi v ohlajeno omaka, da je popolnoma obšita. V omaki se pusti blizo 14 dni, dokler namreč omaka ni drugej krvava. Najbolj kosi so dosti premočeni v 10 dneh, gnjati ali bedra pa potrebujejo 14 dni in že vel. Meso iz omake vzeto se mora zopet posušiti, celi dan na zraku potem ga obesi v dimnik. Po tem načinu se zgodi da soli noter do kosti premočiti vse meso, soli je tudi pravr. mera, okus mesa je prijeten, in kar nič se ti ni treba bati črva. Pa tudi krvavih rok ne bodeš imela pri osoljevanji, kakor jih navadno dobiš, če hočeš sol z dlanjo prav vtiskati v meso.

(Zlati denar.) Novega denarja tako imenovane state veljave so bo iz zlata samo dvoje kovalo in to sta: zlat (cekin) po 20 kron ali sedanjih 10 goldinarjev in pa zlat (cekin) po 10 kron ali sedanjih 5 goldinarjev. Zlati po 20 kron se že izdavajo in bodo tudi kmalu na delali med ljudstvo priši. Dokler se pa novi cekini ne vdomačijo, da jih vsak dobro pozna, bo treba prostemu ljudstvu, posebno pa ženam, posoriniti biti, da jih kaki slepar ne prevara, da jim postavimo na sejmih za živino namesto pravih cekinov, kako drugo svitlo-rumeno, pa nečredno stvar, kakor so znanke za igro (Spielmarke), ali pa nalaže za goljufijo ponarejene denarne podobe ne vzili.

Vselej, kadar kaki novi kovani denar med svet pride, se od takih goljufij pogosto sliši. Ljnjgo svarilo objavlja „Slovenski Narod“ v št. 257. z dne 10. novembra, ktero se glasi: Javili smo že, da so bili prvi zlati po 20 kron te dni izdani in sicer avstrijski in madjarski. Sledaje je lahko spoznati, ker so kovani tako, da jih je moči na prvi pogled razločiti od starih cekinov. Avstrijski zlati po 20 kron so pa popolnoma takini, kakor prejšnji zlati po 20 frankov in se razločujejo od njih le po napisu, ker je zlat po 20 kron za 46 kr. vel vreden, nego stari cekin po 20 frankov, pasiti je na napisu: 20 Fr. pri cekinu je 20 Cor. pri zlatu po 20 kron, ker je to jedini razloček mej starimi in novimi zlati.

(Kolera) se je v našem cesarstvu prikazala l. 1831—1833, 1836, 1849—1850, 1854—1855, 1866, 1873, 1884, 1886. in pa lani. Doma je v Indiji v načrtnjih pri izteku reke Gangeš v morje. Tam je navadna, kakor pri nas v nižavah S ve in Dravo mrzlica ali drugod grlica. Od tam se je razširila v Persiji, prišla konca junija 1892 v Astrahan na Rusko in se v ruskem cesarstvu po širokim razprostrla, da je tam do 10. oktobra po uradnem poročila že 215.000 ljudi na njej pomrlo. Od tega se je prenesla na Francosko in v Nemčijo, kjer je v Hamburgu 8.000 ljudi vzela. Konec septembra je prišla v naše cesarstvo in sicer v Galicijo potem v Poštto in dalje na Ogrsko in na Turško. V našem cesarstvu je razven Ogerskega do konca oktobra zbolelo v Galiciji 136, na Ogrsji 4, na Spodnjem Štajerskem v Zabovcih pri Ptuji 2, na Češkem 1 oseba. Na Ogerskem je bolj razsajala, posebno v Poštti zbolí na dan 10 do 20 oseb. Sicer pa že tudi tam pojenja. Na Hrvatskem je tudi nastala, pa ni čuti, da bi se širila. V naši državni polovici se je posrečilo, to zavarno kužno bolezen pevsodi hitro zadušiti. Kozen Galicije s 136 zbolaji je drugod le nekaj prav malo oseb napala. Ta ugodni vspeh je zahvaliti strogim gospoškinim naredbam. Bolezen je nakažljiva in prenosljiva in vkrotiti jo je moč, že so vsaki zbolaj ročno gosposki naznani, da ta brez zamude, in preden se je bolezen že drugam razsnla, vse potrebno uvede.

Kdo prerašani, koliko tisoč ljudem je po teh gospoških zazedbah življenje ohranjeno. (Od 10 bolnikov zavadno 6—7 umrje, in le 3—4 okrevajó. Iz tega je razvidno, kako je potreba, gospoškine zapovedi in prepovedi točno spolnovati.

Listnica uredništva.

G. M. C. v P. in P. M. v E. Žalj se ostrete. Vse gospode dopisnike prosimo potrpljenja, ker nam prostor ne pripušča objavit vse v jedni številki. Pride vse na vrsto. — Vsem prijateljem in znancem prav veselo novo leto!

Povodom novega leta izrekam vsem cenj. svojim naročnikom najtopljejše zahvalo za blagovolino dosedanje naklonjenost ter se priporočam tudi za nadaljno, zagotovljajoč postreči vselej le z dobrimi izdelki po solidnih cenah.

Jakob Pruche vdova
urarska obrt
v Celji, Kolodvorska ulica (Bahnhofgasse) st. 3.

Iščem

solicitatorja

kteri zna urednovati v slovenskem in nemškem jeziku. — Stenografi imajo prednost in boljše plačo.

(80) 3—2 **Dr. Ludovik Filipič.**

Gg. krojačem, šivljam in gospodinjam

priporočam tiskovine slovenske šivalne in nemapnik v prikupnosti oblik in cenah:

1. „Knjiga krojačiva" se mešlje stroka s 24 poglavjem; cena gld. 2.—.
2. „Tablete" za ženske stroke s 40 poglavjem, cena gld. 1.50.

Knjige dobiti je h pravi opozoriti zaročbe ali po a. poslanim pravilom pri avtorjem: **M. Kisel** Ljubljana. (34) 6-5

Prediva
deset meterskih centov
ima na prodaj
Franc Majcen v Dobu
pošta Hrastnik
Odda se kolikor kdo zahteva od 5—3 5 kg naprej

„THE GRESHAM"
zavarovalna družba za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijsko:	Filijala za Ogrsko:
Dunaj, I., Graben-strasse 1., v dvorišni hiši.	Budimpešta, Vizsnyer-Jakoje tér 3 II/ C, v dvorišni hiši.

Aktiva družbe dne 30. junija 1891 frk. 117,500.795
Letni zavarovalni dohodki z obnovami do 30. junija 1891 . . „ 20,725.259
Izplačanja za zavarovanje, za rente in odkupe z do odkar posluje družba (1848) . . „ 169,931.449
V zadnjem dvanajstmesečnem poslovanji prijavili se je novih zavarovanj za . . . „ 41,372.000
tako, da se je prejanšlo zavarovanj vse ta odkar družba posluje za „ 1,739,184.555

Prospekti, cene po kateri se rava družba pri individuji pole in prijavni obrazci dobe se brezplačno pri gospodih agentih ali pa pri **generalni agenturi v Ljubljani.** Tržaška cesta 4 pri **OVIDIJU KECKEU-tu.** (29) 12

Učenca
iz boljše hiše z dobrimi šolskimi spričevali sprejme takoj
Josip Zebukovšek
krojač v Celji. (90) 3—3

Otvoritev gostilne.
Udano podpisani imam si nazznanjati da je otvoril
gostilno
s sobami za tujce
pri železniški postaji Št. Peter v Savinjski dolini.
Za vsakovrstna dobra štajerska vina, grafin pivo, dobro kuhinjo in solidno i ostrežbo bode najbolje skrbljeno.
Z odličnim spoštovanjem
Ivan Petrak.
(1) 2—2

Najcenejši ilustrovani narodni
koledar za l. 1893.
se dobi pri D. Hribarju v Celji. Cena 1 gld.

Izjava.

Ko moja poslopja dolgo let niso bila zavarovana, pustil sem se zavarovati leta 1890 pri domači domovinski

cesarski
kraljevi
privilegovani
avstrijski

zavarovalnici

„Dunaj"
na Dunaji.

po gospodih: akvizicijskem komisarju **Iv. Bernhaupt-u** v Celji. Gospodske ulice št. 3. in krajevnemu zastopniku **Viktoru Rojnik-u,** takrat v **Braslovčah** proti škodi po ognji in strelu, in že po 2 letih zadeto me je nesrečo, da je moje posestvo dobilo velik požar. Hvaležen, da je bilo moje poslopje zavarovano pri zavarovalnici **„Dunaj"** na Dunaji in da sem popolnoma zadovljen z izplačilom, izrazjalsa se je mnogo moja nesreča, tako da zamorem iz lastne skušnje vsem posestnikom priporočati, da pristopijo ne le samo s poslopjem, ampak tudi z vsemi premičnosti k zavarovalnici.

Rečitka vas, v sedmijiškem okraju Šoštanj v grudnu 1892.

Janez Goričnik, l. r. priča. **Martin Jelovšek,** l. r. priča. kot **Martin Brnašek,** po Janezu Goričniku, l. r. zapisovalec izuma in priča, posestnik posestva hšt. 11. domačin Martinovo.

Resničnost tega in podpisov se potrjuje.

Občinsko predstojništvo Šmarje na Paki, dne 9. grudna l. 1892.

(3) 1—1 L. S. **M. Pirtošek,** občinski predstojnik.

Stavba šolskega poslopja.

V sklenl Žibika, okraj Šmarje, odda se stavba novega, dvonadstropnega šolskega poslopja. Mizarsko-lutarsja vrši se lo dne 3. februarja 1893, popolno ob 3. uri v šolskem poslopji v Žibiki, kjer se tudi starlesti načrt in proračun zamore pregledati.

Krajni šolski svet Žibika.
(6) 3—1 Pošta: Prestava.

„Slovenski Pantheon"

izhajal bode v nedoločenih rokih 4—5 snopičev v teku jednega leta.

Snopič stane s poštnino vred 35 kr. Naročbe vzprejema

Fran Podkrajšek,
pošta Sava, Dolenjsko.

Umetne (6) 1
zobe in zobovja
stavlja brez bolečin ter
opravlja vse zobne operacije in zobna plombovanja
do 10. januvarja zobozdravnik
A. Paichel
iz Ljubljane. Stanuje: Hotel „Rokant" v Celji.

11 goldinarjev trska do vsake železniške postaje na Štajerskem postaja, ako se naročila skliče na ta časnik, ako pri tem ni motive na pereeh (Federtestrainer). Ti motori so solidno in najlepše tvorine narejeni, imajo po 30 dobro vsaneh, modrih perm in najlepšega bakrenega drata, so s finim sikkom tapetirani in mehkim platnenim cvitkom prešitovani ter pri najtežji raši do 15—20 lot najboljih peprov se zahtevajo. — Pri naročilih s dobe naznani naj se vsaki natančna mera postalje v notranji lesti. — Ako se tomej dobi na 21 gld. dobar, fruko doposlan, tapetiran motor na perseh, je pač neumestna kupovati nakvredno nadomestke, kakor dobiete dinamo, stanrice itd., kateri pravzna nazaren, imati dobro postelje ne vstrenja.

ANTON OBREZA,
tapetar v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.

Ta domaba, edina narodna tvrdka te stroke na Slovenskem bodi ojac občestvu najlepše priporočena za nakupovanje **finaste, salonskih garnitur, divanov, stolov, preprog, zaga (ina)** in vsega v tapetniško obrt spadajočega dela. Cenki s podobami brezplačno in franko. — Hitra in poštena postrežba, nizke cene poslano pri ladičih in obkrožnih naročilih.

Otročji vozički
jako elegantni fini, in modni dobivajo se pri mesi skoat leto in dan in sicer v vsaki barvah, kakor rudeče, modro, sivo in zlemo po **gld. 5.50 6.—, 7.—, 8.—, 9.—, 10.—** in višje po vsaki ceni do 25 gld.

Pri mesi je najcenejši kraj za kupovanje otročjih vozičkov. (90) 25-3

JAKOB BERK,
dimnikarski mojster v Celji,
Ljubljanska cesta, št. 4. (Laibacher-Strasse)
in filijalka v **Rogatci**
priporoča se za
izvrševanje svakoršnega
v njegovo stroko
spadajočega dela
po mogoče nizki ceni.
Poslano si naja opozoriti sl. občinstvo
da ne dela z učenci
temveč le
z izkušenimi, dobrimi pomagači.
(2) 2—1

Naznanilo.

Poznatro, kdoče za „Starim gradom", obnajajoče lest stabov mešja, in sicer trnjak, lepo hoste, dobri vinograd in mešanoni vrt, proda se v bližnji prodajnici vrel pod ugodnimi pogoji. (4) 1

Natančnejše izve se v pisarni gosp. dra. Alojzja Ilmečiča, odvetnika v Celji, Razlačka ulica št. 3.

Gostilna „Alla Vittoria"
Petra Muscheka v Trstu v ulici **Sorgente** (Via Torrente St. 30 1-5) izvrstna vina, in prirejuje jako okusna jedila. Prete-čilla neverjetno v cenu. Priporoča se Slovencem. (2) 3—1

„Slovanski Svet"
politični, znanstveni in leposlovni polumesečnik

bode izhajal v sedmikom l. 1893 poleg na 20 straneh v sklihi Ljudj. „Novic" na trdnem papirju, pri dosedanji ceni. — Ta list zagovarja narodnostno-strankarsko-verskoverstvo, gospodarstvo, gospodinstvo, pravo ter narodne specijalne tudi hrvatske, h katerema prejemlje tudi **Slovanski.** Tedi po poročila crtko-metodijske cerkve v ozirj s Slovani ter po obrijanje slovanske kulture; razprava slovanske umetnost, slovansko umetno obrt in slovansko strojstvo gospodarstvo. Priseti bode izvirne ali kakoka leposlovnih del, vedih na jugoslovanskih narodih pesmij s primerna tolmačenjem. V ulje ednesi vel pisatera leposlovja in kritiki s njim. Political bode v vedi novi slovanske razmere, in se ozirat osobno tudi na udeležstvo, dijaštvo in ženstvo. V „Ogledu" bode naslednical in ozadeval vsakoje dogodke in delovanje vsei slovanskih narodov in zemelj. V „Knjiženosti" bode navzgal knjige in časopise vseh slovan. literatur ter zagledal nazaloo te, kateri pomen v slovanski kulturi ali so v korisi ali bodi sveti v to kulturo.

„Slovanski Svet"
stoji na leto **4** gld., na pol **2** gld. in na četrt **1 1** gld.
za dijaštvo in učiteljstvo
40 kr. manj na leto.
Naročnina se pošlja uredniltvu v Trst. Uredništvo
„Slovanskega Sveta."
(1)

Izdajatelj in urednik **Dragotin Hribar.** — Tisk Družtvene tiskarne D. Hribar v Celji.

gospoda Antona Gašleka, ki je rodom Tebarčan, in bode na dan prvega občnega zborovanja upla-čal 100 gld. Slava mu!

(**V Trbovljah**) snuje pevsko društvo. Pripravljo se pravila, ki bodo v kratkem predložena namestništvu. Da bi le uvideli vsi krogi, kako potrebna in koristna so znaka društva, da bitje čut in srce ter odvirajo dostikrat zapeljanoj ljudstvo od neizvržljivih nakan. Pač bi potem ne bilo toliko „Strajkov“.

(**Pri sv. Tomažu nad Velikonedeljo**) so v noči od 19. do 20. decembra neznani kopovi tlomili v cerkev, pobrali denar, kolikor so ga našli v zabiralnicah za ubožce, potem pa je popihali. Žalostno, da se celo hiše bodja tako malo poštuje, da se izbira za cel hododelstva. Jednega, ki je na sumu imajo že pod ključem.

(**Hodoželstvo**). V Šmpiji sv. Lenarta v občini Branica je na sveti večer dne 24. decembra Ivan Kavčič, šoljarski sin svojega očeta Jožefa z gnojnimi vilami ubil. In sicer ga je kopnil tako močno po glavi, da je bil pri priči mrtev. Gotovo najžalostnejši pojav slabe vzgoje.

(**Sv. Tomaž pri Velikonedelji**). V protekšnem mesecu so se v Razmanovi gostilnici pri Sv. Tomažu sešli nekateri prav dobri vinski bratje in sicer sami bolj starikavi moškarji, potem se spravi a naposlej sta I. Štabor in I. Gašparič, oba kmeta iz Bratenčic vrgla svojega tovariša Jak. Peva iz Vičanec, tako nesrečno, da sta sun vel raber strla, ter se dvoma, da bi ozdravil. Po naših mnenji bi se pač tem čudnim moškarjem bolj pristojalo brigati se za svoje gospodarstvo, kakor se pa pretepati po krčmah, med tem ko jim gre gospodarstvo rakovo pot.

(**Vaši**). Leposlovno bralno društvo pri Malnedelji bo imelo dne 8. januvarja ob 3 uri pop. v šolskem poslopju svoj redni občni zbor z sledečim vsporedom: a) poziv in nagovor g. predsednika; b) sporočilo tajnika in denarničarja, ter odobrenje računa za l. 1892; c) plačevanje nižnine in volitev novega odbora za Ljubče leto. Čas primerno vsaeice dolofi tudi obč. shod. Vsi domači in tuji udje se prijazno vabijo. — Odbor.

(**Mozirska čitalnica**) je imela dne 26. dec. m. l. svoj občni zbor, pri katerem so se v odbor voliti ti-le gg. Aleja Goričar, posestnik in gostilničar, predsednik; Jožef Pirk, posestnik in tajnik, podpredsednik, Ivan Klemenak, posestnik, Franc Praprotnik, načelnik, Ivan Lipold, posestnik in gostilničar, odborniki. Izmed časopisov so za leto 1893 naročili: „Slovenski Narod“, „Edinost“, „Slovanski svet“, „Domovina“, „Kmetovalec“, „Zvon“, „Dom in Svet“; knjige: „Slov. Matica“ in „Društve sv. Mohora“. Čitalnica ima svoje prostore v Aleja Goričarjevi gostilni, katero ti že od dalec kaže velik odmo le slovenski napis: „Gostilna pri kroni“, kar je gotovo hvale in poznamanja vredno. Že tekom tega leta bode pa lastnik krčme pristal že veliko in jako prostorno sobano in bode potem Čitalnica priredila večje veselice, kakor gledališčne igre itd., kar se sedaj

---

in petnajstem stoletjem A vrnimo se zopet k Valhaun. Valhun bil je pravičen vladar in bogaboječ kristjan. On je tudi poklical iz Solnograškega nadškke: Slajmon, Benginbald, Majoras, Avgustin in Gundahar na Koroško.

Ko si bavarskega vojvoda Tasila II., katerega so bili podložni karantanski Slovenci, premže frankovski kralj „Karol Veliki“, priišla je Karantanija pod frankovsko oblast.

V tej dobi nastale so na Koroškem strašanske homatije, in ljuti bojj, kajti Karantanci so se s Tasilom frankovski nadvladi upri, a Karol Veliki jih premaga in pošlje Tasila in sina Teoda, ki je bil odločen za karantanskega vojvoda v samostan. Leta 798. pošlje Karol Veliki solnograškega škofa Arno na Koroško; ta je mnogo cerkev postavil in tudi dokaj domačih duhovnikov posvetil.

V „Gospej sveti“ so vladali zapored tuji škofje iz Solnograškega; Pevdorik, Oton in Otbalt, ki je bil poslednji škof v „Gospej sveti“. Okolu leta 900 bila je velika Slovencev krščena in za sveto vero Jezusovo pridobljena, le velikanki in plemenitaši uprali so se delama de Ingove vlade kristjanstvu.

V Celovcu, decembra meseca 1892.

Bratki Podvrhar.

---

radi pomanjkanja primernih prostorov ne more lahko ugoditi. Od novega odbora pa pričakujemo, da bode storil vse, kar je v njegovih moćeh, da se društvo prav krepko razvije; ito tako se pa tudi nadjamo, da ga bode slav. občinstvo v njegovem prizadevanji dovolj podpiralo ter zlasti mnogoštevilno društvu pristopilo.

(**Okrajne ceste**) mej Jurkloštrom in Bregom ob Savi bofe okrajni zastop laški izločil izmej okrajnih in uvrstiti mej občinske ceste.

Tako se je sklenilo v plenarnej seji okrajnega zastopa na Laškem dne 28. novembra pr. l. To je za sedanji čas napredka res čudni pojav in upamo, da vis. deželni odbor takega sklepa ne potrdi. Poraud skrbi se, da se po deželi kolikor mogoče veliko dobrih cest napravi in vdrži, ker ceste mnogo pripomorejo gospodarstvu. Tako je celjski okrajni zastop že ne dolgo tega, prevzel dve cesti in kakor se sliši jih vtegne že ve prevzeti. Pri nas pa nam že stare opuščajo. Slabo znamenje.

(**V mnogih cerkvah prav slabo poje.**) Po zakonu, tudi po Štajerskem, se tako čivka na kora, da človeku ušesa bolijo. V tem so nam vrli Primorci in Kranjci mnogo na boljem. Tam imajo izvrstne pevce ne samo po mestih temveč in le bolj na kmetih. Nekatere društve tukor „Adrija“, „Hajdrih“ in dr. so po vsem Slovenskem znane. Pri nas smo slišali vsekrat vrle kmečke pevce iz Šmarja. Čitali smo nekje, da imajo cecilijanske pevce tudi v Dranljah, Novej cerkvi in Vojniku. Zanno pa nam nij, kedaj in s kakim uspehom se vpovabija to petje tamkaj. Gotovo pa se podpirajo od duhovščine kolikor mogoče. Tako je prav! Lepo petje poveličuje, slabo pa strasti človeka.

(**V Rajhenburgu**) je čitalnica pri svojem občnem zboru dne 26. dec. volila prejšnji odbor.

(**Vodja broškega glavarstva**) g. A. Ratondi pl. Anilna postal je iz okrajnega komisarja vladni tajnik in ostane v Brežicah.

(**Pričišna shoda**) sta bila 26. decembra v Konjicah in 29. dec. v Ormoži; pri prvem je govoril dr. Sernec, pri drugem dr. Gregorec.

(**V Ljubnem**) pri Gorenjem gradu so imeli posvetovanje o ustanovitvi posojilnice.

(**Ilinje**) pri Konjem dobe dvorazredno šolo.

(**Kozjanskega okrajnega zastopa**) načelnik, g. Fur je potrjen od presv. cesarja isto tako dr. Ranseh. namestnikom.

(**V Ljutomeru**) so imeli volitve v okrajni zastop; zmagali so Slovenci, le trg je volil nemčurje. Bodo že tudi tem enkrat odklenkali.

(**Bralno društvo v Turkelji**) priredi dne 8. prosinca ob 3. uri popoldne v hiši g. M. Gajsera javni občni zbor s sledečim vsporedom: 1) Nagovor predsednika; poročilo tajnika in blagajnika. 2) Volitev predsednika in odbora. 3) Slučajnosti. — Za tem sledi prosta zabava z igro „Srečno novo leto!“ — K obilni vdeležbi vljudno vabi odbor.

(**Bralno društvo pri sv. Juriji ob Taboru**) imelo je dne 26. decembra 1892 svoj redni letni občni zbor, pri katerem je bil voljen sledeči odbor: Gg. Brišnik Blaž, predsednik, Eberlinc Karol, pred. nam., Šorn Franc, tajnik, Sternad Franc, blagajnik, Lesjak Alojzij in Kovač Fr., odborniki; dalje kot pregledovalci računov gg. Kavčič M., Plaskan Fr. in Zott Iv. Društvo ima 63 članov in v društvenej bralnej sobi bilo je to leto 17 časopisov društvenikom na razpolago, knjižnica pa ima 182 knjig. Gmotno društveno stanje je ugodno, četudi so se za časopise tolale razmerom velike svote.

(**Osnovalni zbor**) podružnice sv. Cirila in Metoda za Slov. Bistrico bode dne 8. januvarja 1893 ob 4. uri popoldne v gostilni g. Petra Novaka. Gostje dobro došli!

(† **Janez Boštjančič**), učitelj v pok. na Blanci pri Sevnici in c. kr. poštar umrl je 21. dec. in bil 23. dec. izročen za rajhenburškem pokopališči materi zemlji. Rojen je bil l. 1844 v Ontejki pri Gorici; v tem mestu je hodil v šolo in bil tudi učitelj v glušonemnem zavodu. Ob enem je tu tukaj nekaj časa uredoval „Soče“. Potlej je prišel na Štajersko, kjer je služil mesda najprvo na Vranskem, potem v Jurkloštru, na Blanci, kot nadučitelj pri sv. Juriji na Ščavnici in naposlej zopet na Blanci, kjer je pred 10 leti radi bolesni stopil v pokoj. Bil je ranjki dober učitelj, bistra glava, izvrsten sadjerejec in korenit narodnjak slovenski. Opravljal je veliko let tudi službo občinskega tajnika ter se pri tem podu posluževal izključno slovenskega uradovanja. Po njem žalujejo vdova in 3 dorasle deklice. Naj v miru počiva!

(**Sv. Blanci**) bi bilo treba, da napravi jutra železnica postajanko, kakor je je v Grobelnem. Prometa je dovolj. Vstrečeno bi bilo Blanci samo, ki ima pošto, županstvo, dvorazredno šolo, in kjer je živahna lesna trgovina ter druga kupčija g. Lenčeka. Tudi drugim vasem te obćine obćine in rajhenburške fare bi bilo to po volji. Dali tako vasem sinđenikim iz sv. duške fare na Kranjskem. Naj bi se torej županstvo na Blanci in okrajni zastop sevniški potegnila za to postajako pri vodstvu juhne železnice.

(**V Petrovčah pri Žalcu**) se je 1. t. m. otvorila nova c. kr. pošta.

(**Na Videmski postaji**) se smejo zopet prešči nakladati; pregledoval jih bode kriki c. kr. živinozdravnik, mesto onega v Brežicah, kamor so se do zdaj radi pregleda z Vidma morali voziti.

(**Živinski sejmi**) se morajo po ukazu ministerstva do l. 1895 na novo uročiti in za-ije povsodi primerni prostori preskrbeti, ker bi sicer kakoden kraj utegnil izgubiti svoj živinski sejem.

(**Konjiška železnica**) vozi iz Poličan zjutraj ob 10. uri 25 minut, popoldne ob 4. uri in 10 minut in pride v Konjice ob 11. uri 28 minut oz. 5. uri 28 minut. Iz Konjic pa odhaja ob 6. uri 30 minut zjutraj in ob 1. uri 10 minut popoldne na Poličane, kamor pride ob 7. uri 26 minut zjutraj, oz. ob 2. uri in 6 minut popoldne. Železnica stane za celo progo 40 kr. v tretjem razredu, 80 kr. v prvem razredu, drugega razreda ni. Karte se v vozovih prodajajo.

(**Razlaček med slovensko in nemškutno posojilnico**) V Sevnici imajo dva taka denarna zavoda; slovenski daje 5%, jemlje pa 6%, obresti; dalje torej z 1%, nemčurski pa daje 4%, in jemlje pa 7%, obresti — torej dela s 3%, obresti. Zdaj pa vsaki ondotni Slovenci, kateri zavod naj podpirajo. —

Druge slovenske novice.

(**Društvo sv. Cirila in Metoda**) se danes najprej hvaležno spominja dveh pokojnih svojih podpornikov. V Gradci umrli veleučeni matematik vitez dr. Fr. Močnik, ni bil samo podpirateli „Narodni šoli“ v Ljubljani in „Pedagogičkemu društvu“ na Krškem, on je tudi v roke našega častitega starine-prvomestnika, gimn. ravnatelja g. Fr. Bradaške v Gradci leto za letom pošgal lep dar v namene naše društve. V Zaspeh na Gorenjskem rojeni in v Brašovčah umrli dekan Lovro Potočnik pa nam je voili 50 gld. Župnijski upravitelj v Kanfanaru v Istri, č. g. Iv. Cotelj, je poderil veliko zbirko knjig, zlasti dr. sv. Mohorja. Lepo se razvitajoča ženska podružnica na Vrhniki nam je poslala v kratkem času svojega obstanka že svoj drugi prispevek v znesku 186 gld. 2 kr. Blag. g. Ana dr. Storova nam je naklonila 100 gld. pokroviteljine po blag. gosp. Murnikovi, ki je s temi poslednjimi 100 gld. izročila družbi to jesen 800 gld. Ženska podružnica v Šent Jurji na juhni železnici je zložila ob letošnjem zborovanji 60 gld., moška podružnica za Kotmaro vas na Koroškem pa 25 gld.; pevo vsoto smo prejeli od g. tajnika T. Kavčičeve, drugo pa od g. prvomestnika Matije Prosekarja. G. dr. Drag. Trco v Celji je poslal 25. gld., 16 so jih darovali gg. zavezni posojilničarji, 9 pa narodna družba. Ob godovanji g. notarja dr. Stajarja je izročil njegov tržetni sinček vipavski podružnici 18 gld., ki nam jih je doposlal podružnični blagajnik g. Kadoslav Silvester. Iz Kostanjevice smo prejeli 17 gld., po g. notarju Aleks. Hudovernikovi od č. gosp. Cotelja 15 gld. nabranih v letci med slovenvinotrški, od Ilitijskih in Šmartinskih Slovenk po g. Ljudmili Robičkovi pa 20 kron odkupnine novoletnih voščil. Prve štato 20-krono ata nočalje darovala g. Marija Mohek, posestnica v Gradci in družbin podpredsednik, g. notar L. Svetec. Ljubljanska društva zbrana v kavarni „Casino“, nam je darovala po g. Murnikovi 6 gld. 51 kr. Z željo, da bi nam Ijubi Bog naklonil mir, je poslalo 6 gld. društvo „Umirje v Mozirji“. Šmartinski tamburaši so zloili pri veselici v Zagorji 5 gld. 72 kr. Ob godovanji g. Barbike Ribenšteinerjeve na Lokah je nabral g. I. Lazar 5 gld. 40 kr. Č. g. Šupnik v Št. Ilji, M. Kelemina je poslal 5 gld. kot dar

male družbe od nemške meje, nadučitelj Janko Žirovnik pa 5 gld. v odvesu novoletnih voščil. Idrijski pevci so nam naklonili po g. Fr. Lapajnetu 2 gld. 60 kr., veleposestnica Katarina Sporn v Lokarjih, pa 2 gld. 50. kr. Kmečki mladeniči v St. Jurji na Štajerskem, Franc Čretnik, I. Jager, I. Oset in I. Zveglar so darovali prvo krono v vzgled rojakom po slovenskih pokrajinah. — Unutima darovateljema blag spomin. Vam živim čast in zahvalo. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(**Slovenske posojilnice**). Krška posojilnica je imela l. 1892. 186.000 gld. prometa. Naučenik slovenskih posojilnic (od strani „Zveze" gosp. P. Simon v Mariboru je sestavil nove vpravilne pole za njih pregledovanje, ki so bodo dobivale v društveni tiskarni Drag. Hribarja, kjer se dobe tudi vse tiskovine za sklepanje letnih računov, kakor je vsled predpisa „Zveze" terja omenjeni naučenik.) — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda se je s posebno okrožnico obrnilo do slov. posojilnic, da bi se pri sklepanji računov spomnjale tega vrlega kolokga družtva. — Pri obedu ob priliki občnega zbora „Zveze slovenskih posojilnic" v Celji se je za to družbo nabralo 16 gld.

(**Glasbena Matica**) v Ljubljani želi za društvo nakupiti hišo. Lepo to misel podpreti bodo gotovo vsi Ljubljančanje z navdušenostjo. Tako bode prišlo vsej jedno društvo v lastni svej dom. Glede finančne operacije pogoja se odbor z dvema slovenskima denarnima zavodoma.

(**V Trstu**) so lahoni v mestnem zboru zopet ropotali, ko je prišel razgovor radi ustanovitve slovenske šole v mestu. Nam Slovencom nikče pravice ne priznaši.

(**Zdravniško društvo v Ljubljani**), kjer se do zdaj ni čula slovenska beseda, začelo se je tudi ozirati na slovenščino. Vendar enkrat.

(**V Škofjiloki**) snujejo hranilno in posojilno družtvo.

(**Šolarska delarna**) v Krškem, katero vodi g. učitelj Roman, je bila 30. t. m. priredila izdelke lepih ročnih izdelkov mizarske in strugarske stroke.

(**V Radečah**) se je pri občinskem odboru pod vodstvom rojaka narodnega župana g. Ribnarja sklenilo slovenski uradovati. Proti temu tako koristnemu in naravnemu sklepu je ugovarjal javni finančajnar, kateri si služi ali bi si moral kruh služiti edino le s slovenskim uradovanjem, kajti opraviti ima le s slovenskimi kmeti. Kaj si more le svet misliti o „Slobedrik" (?), ki se takim sklepom upira.

V tem trgu snujejo slovensko čitalnico. Živili zavedni Radečani!

(**Graška vzajemna zavarovalnica**) je dala letos svojim članom zavarovancem po 5 %, popustka bor računila zavarovalnino za leto 1893. vršinoma že po novem tarifu.

(**Slovenskih posojilnic**) statistiko in pregled bi rad sestavil g. Lapajne v Kočkem. Na dotični njegov lanski poziv je dobil že le od 22 čitalnic (krslnih družtev) zaželena poročila. Prosijo se torej še ostale blagovolijne podpore v tej zadevi.

Druge avstrijske novice.

(**Drtavni zbor**) se bode sešel zopet 17. t. m. in nadaljeval razpravo o potrešnjn. Da bi se sprejel poročan, iče in snuje vlada nove večino, kje je bode dobila, že sama ne ve. Iskati je namerava pri srednjih strankah, kakoršni so Poljaki, Staročeši, nekateri liberalci, nekateri konservativci in naši slovenski poslanci. Morebiti, da se jej posreči skrpati za nekaj tednov tako večino.

(**Nemška levica in ministerstvo**) sta se zopet priblížali; vladali bodo torej zopet nemški liberalci; Slovani, ti nejedinci, jih bodo pa podpirali. Je pač krit, med vladami avstrijskimi in nemškimi liberalci, temi starimi slovanskimi nepriljatelji.

(**Poziv volilcem**) je izdelala petorica hrvatsko-slovenskih poslancev državnega zbora. V njem opravičuje, zakaj se je ločila iz Hohenwartovega kluba in ustanovila svoj hrvatsko-slovenski klub. Storiła je namreč to z ozirom na stara politična načela slovenska, z nova potrjena pri zboru v Ljubljani 1890.

(**Nov denar**) pridno kujejo na Dunaji; dobimo ga baje za gotovo v drugi polovici tega leta. Od starega denarja bodo razen zadnjih omenjenega začeli preklicovati najprvo bakrani drobiž in potem goldinarske bankovce.

(**Praška hranilnica**) zameravajo ohrestno stopnjo hranilnih vlog tako spremeniti, da bi od 100 gld. plačevale na dan 1 kr., kar bi bilo enako 3·65% (3⁸/₁₆); do zdaj so dajale 4%, obresti.

(**Na Ogerskem**) bi rada vlada z zborničco vred vpeljala civilni zakon (poesko pred posvetnimi gospodami), pa se temu katoliška stranka po pravici močno upira.

(**Na Hrvatskem**) ste se obe narodni stranki (Starčevičeva in Strossmajerjeva) zjedinili. To bi bilo tudi že nekje drugod potrebno.

Ogled po širokem svetu.

(**Kolera**) posamni slučaji so se zopet pokazali v Budapešti, v Hamburgu, v Galiciji in v Oseku.

(**V Bolgariji**) je sobranje (dež. zbor) spremenilo drtavno ustavo.

(**Na Francoskem**) bodo vre vsled strahanske goljufije panamske, v katero so prve glave, poslanci in ministri zapleteni. Grozno je bilo slepariro, vse je bilo podkupljeno. Celi narod francoski je pri tem škodo trpel. Bog ve, kaj še iz tega nastane.

(**Dobro je posvetil**) novi amerikanski predsednik Kleveland onim klečeplazcem, ki so ga za službe zadlegovali, predno je nastopil svoje vzvišeno mesto. Javno je rangljal, da je nepreviđno in neslikano, od vsakega, kdor bi za službe zadlegoval; vsak bode zavrnen. Kako pa je v Evropi, kako je v Avstriji?

Dopisi.

Iz Št. Jurija ob južni železnici. („Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda)." Vodstvo ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v St. Jurji ob jul. ž. je dobilo tale dopis: „Prosim, blagovolite ta mali darek, pod imenom „prve krone" naši slavni in na naš narod tako blagoneono delujoči družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljano poslati.

Premalo se nas je sicer udružilo; jaz sem jih več nagovarjal, pa zaibog, ledina je še pretrda ne da se le orati, pa bodemo jo že vzrahljali.

Naši fantje so vešči skoro vsi pač že premalo zavedni, pa ženska misliin in upam, da jih bodemo že vzbudili iz narodnega spanja.

V tem oziru mezamo pač vsi in složno delovati, prizadevanje enega samega ne izda nič in nima uspeha. Prizadevati si mezamo, tedaj smemo upati v boljšo bodočnost.

Vsi za enega, eden za vse!
Vse za vero, narod in domovino!
Bog in narod!

Pisma je bil priloben znesek 2 gold. Opominemo, da se to poslali 4 kmetski mladeniči. Srcé nam je veselo utripalo, ko smo hrali to pismo, ki svedoči o gorečem rodoljubji naše mladine.

Naj Vaš vzgled bodri in vzbuja naš mlajši rod k ljubezni za narodne svetinje in k neustrašenemu delovanju v blagor slovenskega naroda!

Ti, slovenska mladina, si naš up, ti, ki nam obetaš biti

„Narod poštenjakov,
Narod vrlih mož".

—k—

Iz Šaleza. (Nehvaležnost je plačilo tega sveta). O istinitosti tega starega pregovora prepričali smo se bali minole dni v našem, obče prijaznem trgu. Kakor je vže „Domovina" poročala, priredili so naši dištantje dne 4. grudna m. l. besedo, ktere čisti dohodek se je vporabil v nakup obleke in obutala revnim šalskim otrokom. Kakor smo slišali iz zanesljivega vira, bilo je blizu 40 otrok obdarovanih. Naši dištantje podstopili so se izvršitve besede le iz zgolj ljubezni in usmiljenosti do ubogih otrok — in njih naloga ni bila lahka. Koliko trada in prizadevanja, koliko vaj, koliko strokov je bilo treba in koliko drugih nepotrebnih sitnosti so je vpletale vmes, predno se je beseda vršiti zamogla. A vse se je premagalo — in beseda se je izvrstedno dobro vršila. Iz veselja in radosti na toliko sijajnem uspehu, priredili so si dištantje dne 7. m. m. v lastno razveseljevanje takovzani „piknik"; vsaki izmed dištantov moral je odrajtati njemu naloženi prispevek, ali v jedilih, ali v pijači, ali v denarju. To malo veselje napravili so si dištantje za vse trud, kterega so imeli. A to ni vse. Zlobni jeziki so namreč stuhtali, da so dištantje pa n. občinstvu denar na lokav način izvabili in ga potem zapili in zajedli. — Da bi bila ta govorica šla le iz ust starih ženak, ne zmenil bi se nikdo za to — saj ni mogoče vsem ustreči — ker je zgoraj omenjeno lež tudi neko drugo človeče v tukajšnjih gostilnah javno izreklo — treba je, da se ne čast naših dištantov malo potegneno in da si obrekovalca malo natančneje oglednemo. To človeče je svoje dni sicer dolga leta trgalo hlače po kolikih klopih — a danes nij nič — pravi nebodigatreba — zajedavec vsake človeške družbe. Temu človeku nij nikdo po volji — nij ga urada, nij je gosposke, nij ga družtva, kterega bi se ne lotil njegov umazani jezik. On zabavlja čez duhovnike in učitelje, čez občino in trški zastop, čez župana in občinske odborniike, čez vsa družtva in čez vsako družbo. — kratko — njema nij nikdo prav; le domleva se mu, da je on najmodrejši in najpametnejši. A ta ničla v človeški družbi poema pred tujim pragom, med tem ko velik kup gnoja pred svojim pragom ne vidi. Njegovo prizadevanje je, med Žalčani neslogo delati, vsako gospesko oblatiti, vsako družtvo razkrajati — zaradi tega je bil skrajni čas, da ga javno oligosamo in ga ljudjem v pravi luči pokažemo. Le Bog daj: da bi se Žalčani že kedaj ta krasta znebili. Ako bi pa dosnajna lekcija nedicinjan ne ukrotila hudobnega jezika, potipali ga bodemo prihodnjič ke z debelejšim pretom in objavili njegovo celo ime, ali ga pa pred sodnijo tirjali na odgovor in v opravičenje. —a—

Iz Šmarja pri Jelšah. V 1892. letu se je pri nas marskaj spremenilo.

Po dvakratni volitvi spravili smo nemčursko gardo iz občinskega zastopa.

Gospodoma Löschnigg in Wagner to sicer ni po volji; toda, že njima naše razmere ne ugajajo, saj se preselita med Nemce!

Komur vse slovensko tako mrzi, kakor njima, najbolje stori, da gre med Nemce.

Občinski tajnik zapustil je svojo službo.

Želimo mu, da srečno uživa svoje pokojnino.

V tem letu smo si ustanovili denarni zavod, hranilnico in posojilnico v Šmarji. Ker naše po novem letu poslovati, upamo, da se bode naš okraj v kratkem rešil raznih oderuhov.

Podružnica sv. Cirila in Metoda izvolila si je nov odbor. Od tega prikaženo, da se bode energično dela lotil, da bode pridno pobiral denar in nabiral nove nde!

Občinski zastop odobril je proračun za l. 1893. Kakor do zdaj, bode se tudi v bodoče pobiralo 45%, naklada.

Prav ljubo nam je, da bodemo po novem letu dobivali „Domovino" trikrat na mesec. Iseli bodemo vsi dobrega berila; vsekrat bodemo tudi lekko o naših razmerah poročali, ako bode s tem g. uredniku ka količkaj ustrežno.

Iz Trbovelj. (Občinska volitev). Vse za vero, dom, cesarja!

S tem geslom zbirali smo se zavedni narodni kmetje dne 13. t. m. mnogobrojno v Trbovljah, dobro vedoč, da nas pot pelje na volišče, brnnit najmilejši nam svetinji: „Sv. vero in narodnost, v poraz strastnih naših narodnih nasprotnikov". Vrli, obče priljubljeni in neustrašljivi naši gg. dušni pastirji peljali so nas na bojišče, razlagajoč nam velevalni ta trenutek, in mi podajali smo jim veselo roke, zagotavljaje jim:

„Hrast se omaje in krih,
Zvestoba Trbovljcev ne gne"!

Agitacija uže popeej, bila je od narodne stranke silno živahna, a od naše nasprotne stranke bil je pritisek nečuven. Razvnetejševe radarstva, katero si je pridobilo z žuji naša vriega, poštenega kmeta ime, bogastvo in veljavo, agitovalo in pritiskalo je s svojimi „privandranimi", nekaterimi tudi narodnimi uradniki in pisači na nečuven način. „Ali volil z nami, ali si pa jutri ob kruh in zaslužek" vselo je in njihovih pragmatskih (?) gri.

Mnogi ustavili so se njihovem strastnemu teroriziranj ter rekli: Mi smo listi slovenskih gorá